

Μία προσευχή ενός αλόγου

Σε εσένα Αφέντη μου, προσφέρω τη προσευχή μου.

Πότισε με, τάισε με και φρόντισε με
και όταν τελειώσει η εργασία μου, στο τέλος της μέρας ,
εξασφάλισε μου ένα καταφύγιο. Ένα καθαρό, στεγνό
κρεβάτι και ένα στάβλο τόσο μεγάλο για μένα
ώστε να ξαπλώνω κάτω άνετα. Μίλα σε μένα .
Η φωνή σου συχνά σημαίνει τόσα όσα τα ηνία.
Χάιδεψε με κάποιες στιγμές, ώστε να μπορέσω
να σου δώσω μεγαλύτερη χαρά και να μάθω να σε αγαπώ .

Μη τραβάς τα χαλινάρια ξαφνικά, και μη με μαστιγώνεις
όταν ανηφορίζουμε σε δύσβατο δρόμο. Ποτέ μη με χτυπάς
ή με κλωτσάς όταν δε καταλαβαίνω τι εννοείς,
αλλά δώσε μου μια ευκαιρία να σε καταλάβω.
Παρατήρησέ με ,και αν αποτύχω να εκτελέσω τις προσταγές σου,
κοίτα αν κάτι δεν είναι σωστό στη σέλλα ή στα πόδια μου.

Εξέτασε τα δόντια μου όταν δε τρωω. Ίσως έχω χαλασμένο
δόντι ,και αυτό, ξέρεις είναι πολύ οδυνηρό.
Μη δένεις το κεφάλι μου σε αφύσικη θέση,
και μη μου αφαιρείς την καλύτερη άμυνα ,που έχω ,
για τα κουνούπια και τις μύγες ,κόβοντας εντελώς την ουρά μου.

Και τελικά, αχ αφέντη μου, όταν η πολύτιμη δύναμη μου εξασθενήσει,
μη με αποχωριστείς, αφήνοντας με να πεινάσω και να παγώσω εκεί έξω.
Ή μη με πουλήσεις σε ένα άσπλαχνο αφέντη που θα γίνει ο τιμωρός μου
και ο υπαίτιος να πεθάνω από πείνα .
Αλλά κάνε το σωστό, αφέντη μου, πάρε τη ζωή μου με καλοσυνάτο τρόπο,
και ο Θεός σου θα σε ανταμείψει εδώ και στον άλλο κόσμο.
Ίσως να μη με θεωρήσεις ασεβή αν ζητήσεις ,αυτό,
στο όνομα ΕΚΕΙΝΟΥ που γεννήθηκε σε ένα στάβλο .

ΑΜΗΝ